

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΕΤΟΣ Η. - ΑΡΙΘ. 2105 ΤΟ ΦΥΛΟΝ ΔΕΙΤΕ : 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Γεωργίου του Α'

Ο ΔΑΙΜΟΝ ΤΗΣ ΠΕΡΒΕΡΣΙΤΕ

"Όταν την Ελλάδα κυβερνούσαν ο Πατριώτης φιλολογικός δημεγέτης, ο γελώιος λαοφιλόσοφος των πολιτικών έπισημών, που αν εχάθηκε μίαν τραγικήν πρωίαν από το πρόσωπον της Ελλάδος και από τον κύκλον της ζωής, απομένον εν τούτοις άεχεστα μερικά μονυμένα των πολιτικορητορικών φιλολογημάτων του..."

ένεργησει, εάν από τότε ανεκουμώμετο ο γελώιος αυτός διά να έπιταχύνει τον έλλησ τε ορμητικών καιπασμών του Έθνους προς τον διεθρον του ; Ο άθλιος έννοουσε πολύ καλά ότι την έποχην ένκεινη ή μεσολάβησις του ήτο έντελώς περιτέη. Υπήρχον τόσος άλλοι, όχι όλιγοτεροι έντιθήδωι από αυτόν, οι όποιοι παρεσκευάζον με καταπληκτική έντιυχία τον ένθνικόν τον θάνατον. Καί αυτός ο όποιος προέβλεπε την καταστροφήν δεν ήδύνηθη τότε να προαντιέσει την ανέλπιστον σωτηριαν. Δότι εάν προέβλεπε το γεγονός αυτό, όσο φάλος θα απέξεδότο ένωριζον εις τον θάνατον και θα συνέγον τάς κακώς δύναμεις του προς ένεικείας των καιραμένης μηήμης δαιμόνων διά να έπιφέρουν μαζί την καταστροφήν και να καταστήσουν αδύνατον πλέον την σωτηριαν.

Αλλά δεν προέβλεπον, έιπουν. Καί όταν είδε την Ελλάδα συγκρατουμένην και άνασυρομένην από το βάραθρον, όταν άκούμα μίαν φοράν την είδε ορθοποδίζουσαν και ζωογονουμένην τότε ένόμισεν ότι ήγγικεν ή ώρα της θράσεώς του. Καί άνεπίτασσε την μαθήσιν σημαίαν της προδοσίας του. Καί γύρω τον συμμαζετήσαν οι Καλιμπαν κάθε φαλιότητος πολιτικής. Άλλά από της πρώτης στιγμής άφ ής ένκινήθηκε είδε, περιττομος, να κατευθύνεται προς τα μούτρα του ο φογμηνέ γροθιά του Πλαστήρα. Ένας Κεβ βερος διά την πασιδα είχε πλέον άνευρεθεί. Καί ήγγιλε. Καί άκμήν άγρυπνε. Άγρυπνε δι' αυτόν και διά κάθε άλλον δειλόν και βρωμοκρίβρον, που άνευρεύεται να κάνει το κεφάλι του Έθνους να σκύνει από της κατασχρημένης σημαίας του.

ΛΕΦΚΙΑΣ

τήν Παναγιώτη κηουσία άκουον την υμνωδύην ην άν δέν ένένεον διά της Συναγωγής της έπι της Πατριάρχιας του. Περύ του ημερολογημάτος τούτου δέν είλε λίβη γυροών ή Τετή Σύνδος. Οί έν της Πατριάρχιας έλληρον γυροών περί ύπόθεσιν τούτου ημερολογημάτος μετά την άδίκαν τή. Συναγωγή συνήδρι...

Χθές κατέβη το Πετρούχλει, έπιστρέφον εις Αγκύραν, ο Οκτωμόνος παπά Ευθέσιος συνοδευόμενος από του Σαφέ βέρ ή Ο Φωχί έπένθη. πωλε, ανεξ εις την πόλιν μας, άνεχρών σπινθός εβρον Πέριμτη. Τόν έν Αγκύρα Πατριάρχικόν άντιλαόσπον άνωκησαντα είς Φα αριον δι' απανταίον, συνάδουσαν μέχρι του σταθμού Καϊρά Παρά ο Μπυροκόλλη Ροδοσάκος κ. Κυρίλο, άουθυνη της έσωτερικής ύπηρεσίας των Πατριάρχικων, μετά του Πρωτοσυγκυλεούτου Σεβ. αρχι Κασοτριάς κ. Αμβροσίου.

Είς τον παπά Ευθέσιον εδύθησαν εκ

του πατριάρχικου ταμείου 500 λίρα ως πρώτος μηνιαίος μισθός του και 350 λίρα ως έξοδά του έλάσεως εις την πόλιν μας και έπιστροφής του. Έντός του άνωτέρου ποσού έμετρήθησαν εις αυτόν και 3.500 λίρα. Ερωτήσαντες ή άντιπροσωπεία το ποσόν τούτο έλάβρον τα: έξής πληροφορίας:

"Άπασα αι έν Μικρασία Ορθόδοξοι Κληροίτες; δι' έπισήμου πληροφορίασιν άδίκον καίτησαν τον παπά Ευθέσιον άντιπροσωπών των παρά τη Μ. Έθνοσυνέλευσις της Αγκύρας; διά την διαξαγωγήν των διαφόρων αυτών ύποθέσεων υποχρεωθεί άνα αυτόν διά του αυτού πληροφοριασιν έγγραφών των δι' ά τά πληροφορούν και τά έξοδά του ίδιαιόσπον, δέ και την άμοιβήν του διά την έργασίαν του."

Το ποσόν των έξόδων του άνήλθεν εις 10.000 λίρας. Έξ αυτού είσπραξαν όσόν εις τον Έκκλησίαν Μ. Ασίας μόνον τάς 6.500. Το υπόλοιπον των 3.500 λίραν ήτο καθυστερητά. Ο παπά Ευθέσιος έφερε μετά' έαυτού πάντα τα σχετικά δικαιολογητικά έγγραφα έπικρωμένα και διά της Μ. Έθνοσυνελεύσεως; τα όποια κρυφάσις εις τα Πατριάρχεια έστρεψε να τή μετρήθη το ποσόν των 3.500 λίρων καθόσον μάλιστα ειλε, ειπε, όραμένη; διά το ποσόν τούτοις εις καπύην έν Αγκύρα.

Το Πατριάρχειον έχον επ' όψεο διά το περύ το πρόσωπα πόσον είναι δυνατόν να ελεερχή εις τον ένταύθα εισοδημαίον των έν Μ. Ασία Κοινοτήτων, οίαν; είναι και οι όραλειάδες, απέδεδύθη το αίτημα του Παπά Ευθέσιου, και έμετρησαν αυτό τάς 3.500 λίρα.

«Πρόδος» 10-10-23.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΤΑΕ Ο ΑΥΤΟΑΙΘΑΛΙΣΜΟΣ!

Εβρήκην άφορμην ο διεσχομένος δδουνηθέν κρίσην πολιτικής, αποπληξίας κ. Έως βουλευτής και ήθη συγγραφέας των σπυλών της πολυέλληρον συναδέλφου μα, εβρήκην άφορμην από τα γρασόμενα του πελοπόν Καλαματιανού, διά να πλέων τον ίδιον του πανηγυρικόν, διά να αφανίσω ο ίδιος, τον έαυτον του με το... Ιδιούτητον του λησανήσιον.

Αίτοι άλλον προσημόν δέν έχει ή άγαπήτη συνάδελφον; παρά να έμφανίση άντιπροβόλουσιν επί του χάσματος της ένάντερον πολιτικήν μορφήν του σημερινού της πάτριους; και άλλος άρχιστάκιου της έλληνογλώσσου «Πρόδος» του ΤΖΕΒΝΕΤ ΜΠΕΗ, προδρόμου του Παπά Ευθέσιου.

Είνα αυτός ο άφορισμένος στρατιώτης του Φιλελευθερισμού (καλή τί λόγιος;) ο έλαχιστός έλάτης του νόμματος (μυλιότα μιλίατα!) έλαίος ο όποιος μέσα εις την Βουλήν άγορεύσων από τα φρηναϊκά έχειρογράφηματα των Κονιδών και των σημερινών μεταβουραλίμων ΕΤΟΑΜΑ Ν' ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΖΕΙ έλαίους ο όποιος είχον το ποσόν να διαμαρτυρούσιν διά την έλαίηνν προσοσίαν των όλιγοτών, που άδύγηον την φυλήν εις το στραγιόν να έξασφαλίουν την κορύναν του Βασιλικου του.

ΜΕΛΑΝΙΝΟΣ Ο ΜΕΛΑΝΙΝΟΤΑΤΟΣ

Και άποκαλεί μεθιμάνος; ο μηδαιώτατος έλαίους; ο όποιος μέσα, ΚΑΤΑΜΟΝΟΙ τίς μέσα εις την κυραρχίαν; ο άγαστήριος, ή έκοχη, ύψωσαν φρηναϊκή την φωνήν των ένάντιον των έσομένων εχθρόν της Φυλής. Καί άποκαλεί έλαίους και ύπόπαιτος προδοσίας έλαίους ο όποιος, — την έλαίηνν καβ' ήν αβός; ο έλαίους; ύφρησι; ο όπόσ στυγιστάτος σκαρφαλής έδδωχε του; άνεκαλλίστου; και τα χείρα των προδοτών, έλαίους; και άλλους — έλαίους μέσα εις τάς φυλάκας, μαρτυρές των άγών Ιδών και της ύψηλής των φιλοπατίας.

ΘΑ ΟΜΙΛΟΥΜΕ ΠΑΝΤΟΤΕ

Και μέσα συστάει να μη όμιλούμε πάντοτε περύ κοίφον κεφάλιον και μάλιστα θρόνον. Άλλά θά όμιλούμε πάντοτε, θά όμιλούμε αιώνιος, θά άρελείσθην συνάδελφο; έν όση θά ύπάρχηον γύρω μας τάισται κεραία και τούτοις άνδρασι οι όποιοι παραπολογοβντες; καμνημένους; και δημαίσι γαρμασσοβμένοι καταδανύνον εις τον λαόν δια έν έχον τάισται.

ΑΕΝ ΥΠΗΡΧΕΝ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ

Δημοκρατίαν άδύχου το πρώτν την Κεντρικήν Προσκήννην Έπιτροπήν τηλεγράφου του Νομάχου μας σχεμαίως με την παραγωγή των κτημάτων του Κωστού εις τον Γεωργικόν.

ΑΕΝ ΥΠΗΡΧΕΝ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ

ή Κυβέρνησις θα προσέβαν εις άκρωτή της σχετικής διαταγής και θα το έκαμα με κερανοβόλον ταχυτητα, δίδει εις Κυβερνήσιος που ποσει.

μηθός του Έλληνικού λαού; Ένθ έξι όλου, μόνον ή δημοκρατία των Ιουρικών εβρωπαϊκών συμφωνιών θα επέβη εις την Ελλάδα να δημοκρατίη της Ιουρικής έκείνας βαλκανικής συμφωνίας δι' άν θά έπιτρέπη την έπρεσεστέφω μέλλοντι άποδοσίαν της Τουρκίας. Τούτο είναι κοινόν το πρώτον ύμμερον ήμερη, το φιλαντιμικόν πανηγυρικόν δημοφίσημα. Πρόξες δέ, άνοδίζεω; των νέων άνδρών. Διόν έγώ νομίζω δι' ότι νέος άνδρος, ο πραγματικός, μωροβν από άποδοθόν, όπως; ελάθηνα νέος πυροκαρτάκις, μόνον από μίαν εκ φύσε; νέαν πυρογράμιν.

Υπεύθυνος: ΑΔ. ΚΑΤΡΗΣ

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΤΟΥ

(Χωρύντοεις με συντάκτων της «Πατρίδας»)

"Άλλοίμονον του με λέγα (και μου δέχεται του; γαρνού τον που ήσαν πρώτ πρώτ να του κείνον την καυμάριον την έκπικριαν και που ειλε ο κ. Λοζαδίος, ο ΈΎκουρος της Πελοπόννησου, και Μετσίος, ο Δευσηνής της Δημοσίας 'Υψηλή; άλλοίμονον του, που ήλα μέσος ο Ένα βουκανο και άνασάτοσ, η γρήσις ο Ένα γρόν, χυμυρόν, άλλοίμονον του, άε παραμύθια ά έα φωνή ή ματά ή από μένα... Θά πάλι χαλμάρι δία του;... Έγώ, πούσ ο Θεο, άνήγησε κηλίαν από τα φώτα τών άν έχω... Κίνδυνος έμνοχη μίαν άφροσύνην από τέλο, από της κολλίς, περτύ ποσόν του και της; κολλί; φρονύσι... από κοιούσι... Καί πο; αυτίται και το άφροσύνη; ή ή έμώ κρατάει ούδω, να μην κά μεγαλό λόγο, έξωσολ λέει, ή ίούσ, το έ α και έ άλλο. Καί δέν φανταζόνται που βρσάκεται ή ύγια μου. Απ' από όλο σκαλίον στο ούτοκίνητο (αυτήν την φορα με την άδεια και των γατροών) και κίωσ ένα καλό γύρο σσην Αθήνα, ώς ούσι οί φίλοι μου να με δούν θάσκαλα... και να περιγρησθόν..."

"Όσον με την περιήγησιν και τρομαρή άρρασταια μου, ίούσ την όλη και διαη. Έκασμήκηνα ένα βροβύ από ύθωρόνους και άφρησι πίσω μου να παραθύρη διακονία. Φωνάκι εκφυλοβήγητα δυνάται. Έξ άλλου την προσημωμένην μερα είλε παύ κληή. Έκει, κατά από κείν ένδωρο, έμμενα δύο δολοκλής όφες; με το κηραί άνοδοποθησιν... "Έταν και καλέ; πέδωκας μέσ' από κηλιδί... "Έμμενα λοιπόν με το λαμό τοετομένο δύο δολοκλήρες όφες... "Έπειτα το βροβύ της έπομένης; χυμολογημένους πάλι καθ' όψ' ήμουν έβρη. Άλλά έγώ συνήδησα να βρωσά πολύ άκασίον, πολύ άκασίονστα να πούσε και πολύ έννοια... Κίτι λοιπόν από το άκασίονστον το βρη μου, κάι από το δυνατό κηροβόγημα, κάι από την κοίραση του λαμού μου στο κηλή, παραποσώθη κάπας; τοπικής εβρωθιόσ και με ά έντελός σσημηνή εις κηρασίον. Αβή ήταν όλο κ' όλο. Καί γρησάσθηκην ή υπερχώρη ή άγρήν του μου; έχον μερικά διά να μεγάλο ποιητή το πράγμα."

"Άλλά να πούμε; οί τίποσ σβαρέωρο. Δέν είμαι μόνον έγώ που είμα κομ' εις την ύμνην μου. Την ψυχικήν ύγείαν της όρχης, έντιγής, να άνακτα και ή Έλλάς. Από ποιν ή της χώρας οι ένθως παρ' ήμηνων ής όμνησις όίοντι και περισοσίον έζχως χαρομόνον. Η Έλλάς θα ήση, Καί όχ μόνον τούτο. Θα διαφωτίση ή Έλλάς εις τάς ένταλές της μεθαύριον."

"Παναγιώτεις πραγματι καταφάνον και θρημειός είδες; αίσιασται. Καί έπιβρησται, — το ήμα χωρίς κανένα στόμφο, — ή ποιεί άκράδους ποιοί-

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Οι Ζηλωται του Χριστού έληροσ ή θισον. Τούς έπίρη μεζύ του το κολοκίρι που έφυγ, όπως είπηρε μεζύ του και τα κωνόσια και τούς κροβίους του. Άλλά έπί τέλους; ο συμμηρίασ ούτοι έκαρον την έφρησίαν των εις τον κωνόν τον. Συγγνώμης με τα κωνά ματιά και τα διαφρασίνα τεκνέλι. Καί όσοι ενόει κάσι δέν ήμπεροσιν να γέρον κωνόνα έπατίεμα ενένιγ' τον έγνημαρμένον τροχίλον και των ήμκαλίτων σθησάθ, έπισφάν εις τον βρο άν την φροναδία να στυλέζα το... όουμάρετα.

“ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΗΓΓΛΕΣΗ”

